

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ורדה פלאוט

תובעים

1. ב. ל
2. ר. ל

נגד

נתבעים

1. א.פ
2. מ. פ
3. ח. ל ז"ל (חוסה) (פורמלית)
4. האפוסטרופוס הכללי במחוז תל-אביב (פורמלי)

החלטה

1. ביום 29.7.20 הגישו התובעים "תביעה לבטלות הסכם – סעד הצהרתי – מתן חשבונית", במסגרתה עתרו להצהיר על בטלותו של הסכם הלוואה מיום 20.4.11 ולחילופין, להצהיר, כי ההסכם ניתן לביטול בשם פגמים בכריתתו ו/או בשל הפרתו היסודית על ידי הנתבעים ו/או מכל הטעמים האחרים המפורטים בכתב התביעה.

2. ביום 3.8.20 הגישו התובעים בקשה לעיכוב ביצוע החלטת ביהמ"ש קמא מיום 10.11.19. בהחלטה מיום 3.8.20 ניתן צו ארעי, לפיו יישאר בתוקף עיכוב הביצוע שנקבע בהליך הערעור (עמ"ש 66102-12-19) וזאת עד להחלטה אחרת וכן, התבקשו תגובות המשיבים לבקשה.

3. במסגרת תגובת הנתבעים 1 ו-2 (להלן: "המשיבים" / "הנתבעים") נטען, כי הסמכות העניינית לדון בתביעה – הנה לביהמ"ש לענייני משפחה. בתשובה לתגובה, התייחסו התובעים לסוגיית הסמכות העניינית ועל כן, אדרש תחילה לסוגיה זו.

תמצית העובדות הרלוונטיות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 4. עסקינן בבני משפחת ל' – ההורים י' וחי' ז"ל (להלן: "ההורים"), להם 3 ילדים – הבן ב' –
2 הוא התובע 1 (להלן: "התובע/הבן ב'"), הבן ע' ז"ל והבת מ', ובבתו של ע' ז"ל – מ' ובן
3 זוגה א' – הם הנתבעים (להלן: "ה"ה פ'").
4
5 5. למען הסדר הטוב יצוין, כי האב י' ז"ל נפטר ביום 23.4.12 (להלן: "האב/המנוח") והאם
6 ח' ז"ל נפטרה רק לאחרונה ביום 10.8.20 (להלן: "האם/המנוחה"), לאחר הגשת התביעה.
7
8 6. ביום 3.5.11 הגישו האב והבנים ב' וע' בקשה דחופה למנות אפוטרופוס לגופה ורכושה של
9 האם (א"פ 7420-11-05). ביום 16.8.11 ניתן צו מינוי אפוטרופוס זמני, אשר הוארך מעת
10 לעת ואף השתנתה זהות האפוטרופוס שמונה.
11
12 7. כפי העולה מכתבי הטענות, להורים נחלה בX. התובעים מתגוררים בנחלה על בית מגורים
13 קטן, אשר לטענתם נבנה על ידם ומכספם לפני 27 שנים. בשנת 2004 חתמו ההורים על
14 מסמכי משכנתא ללא הגבלה בסכום לטובת בנק לאומי לישראל בע"מ. עקב אי תשלום
15 החוב, ביקש הבנק לממש את המשכנתא שעל הנחלה. ההורים חתמו עם הבנק על הסכם
16 פשרה, שקיבל תוקף של פס"ד (בתיק 6152-09-09), לפיו יקבל הבנק 70% מהחוב הנתען
17 (שהם 2,750,000 ₪). במסגרת סעי' 3.1 להסכם הפשרה, התחייבו ה"ה פ' לפרוע את החוב
18 לבנק ולנושים נוספים ובתמורה – הם יקבלו את כל זכויות הבנק בנחלה מכח שטר
19 המשכנתא. לפי סעי' 5.1 להסכם הפשרה, הומחו כל הזכויות של הבנק בנחלה מכח שטר
20 המשכנתא – לה"ה פ'.
21
22 8. ביום 20.4.11, נחתם הסכם הלוואה, כאשר מצד אחד – הבן ב' ורעייתו ר' (הם, כאמור,
23 התובעים, להלן: "התובעים/ב' ור'"), הבן ע' ז"ל ורעייתו ר.ל וכן, ההורים, ומצד שני –
24 ה"ה פ'. הסכם הלוואה נחתם על ידי כל הצדדים, למעט על ידי האם. הסכם הלוואה
25 מסדיר את דרך תשלום החוב לבנק לאומי על ידי ה"ה פ' והעברת הזכויות בנחלה על
26 שמם (להלן: "הסכם הלוואה/ההסכם").
27
28 9. לפיכך, ביום 25.6.13 הגישו ה"ה פ' בקשה ליתן הוראות לאפוטרופוס לרכוש, עו"ד X
29 (להלן: "האפוטרופוס"), לחתום על הסכם הלוואה בשמה של האם.
30 בהחלטתו מיום 6.8.13, לאחר קבלת תגובתו של האפוטרופוס, קבע ביהמ"ש, כי לאחר
31 שהמתווה הוצע בדיון בו התייצב גם ב"כ האפוטרופוס הכללי, על הצדדים לנסח הסכם
32 בהתאם לאמור בתגובת האפוטרופוס לאישורו של ביהמ"ש. בהחלטתו מיום 11.8.13, חזר
33 ביהמ"ש על קביעתו, כי על האפוטרופוס לפעול לחתימה על הסכם הלוואה, בכפוף
34 להשגות שפורטו בתגובתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בר"ע שהוגשה על החלטת ביהמ"ש מיום 11.8.13, נדחתה בהחלטה מיום 19.6.14 ברמ"ש
2 17673-10-13.
3
4 10. ביום 2.8.13 נפטר הבן ע' ז"ל.
5
6 11. לאחר קיומם של הליכים רבים במסגרת התיק, הגיש האפוטרופוס ביום 16.3.15 בקשה
7 להורות לו לחתום על הסכם ההלוואה ועל נספח להסכם ההלוואה בשמה של האם.
8 בהחלטתו מיום 31.3.15, לאחר קבלת עמדת ב"כ האפוטרופוס הכללי, לפיה אין בכוונתם
9 להתערב, נעתר ביהמ"ש לבקשה והורה על הגשת פסיקתא לחתימתו. ביום 12.4.15
10 נחתמה הפסיקתא.
11
12 12. ביום 20.3.19 הגישו ה"ה פ' בקשה להורות לאפוטרופוס לחתום על המסמכים הנדרשים,
13 לשם העברת חלקה של האם בנחלה, בהתאם למתווה שגובש בהחלטה מיום 18.7.13.
14 ביום 6.4.19 נחתמה פסיקתא בהתאם.
15
16 13. ביום 20.5.19 הגישו הבן ב' והבת מ' "בקשה להצטרף לתיק", על מנת שעמדתם תשמע
17 בכל הקשור לבקשת האפוטרופוס למתן הוראות, או כל נושא אחר אשר תהיה לו נגיעה
18 בזכויותיהם. בהחלטתו מיום 23.5.19 נעתר ביהמ"ש לבקשה.
19
20 14. ביום 23.9.19 הגישו הבן ב' והבת מ' בקשה לאפשר להם להגיש את טיעוניהם וראיותיהם
21 בכתב, בכל הקשור להעברת הזכויות בנחלה על שם ה"ה פ'.
22
23 15. בהחלטתו מיום 10.11.19, לאחר קבלת עמדת הצדדים והאפוטרופוס, קבע ביהמ"ש, כי
24 אינו רואה מקום עוד לעכב את השלמת ההסכם שאושר על ידי ביהמ"ש והורה
25 לאפוטרופוס להשלים את רישום הנחלה על שם ה"ה פ', על פי המתווה שהושג בין
26 הצדדים.
27
28 16. על החלטה זו הגיש הבן ב' ביום 26.12.19 ערעור בתיק מס' 66102-12-19 (תחילה הוגשה
29 בר"ע ביום 8.12.19 בתיק מס' 19650-12-19, שנמחקה ביום 29.12.19). בדיון מיום
30 24.5.20, הסכימו הצדדים להצעת ביהמ"ש, אשר קיבלה תוקף של פס"ד, לפיה הערעור
31 ידחה ואולם, הליכי רישום הנחלה ע"ש ה"ה פ' יעוכבו למשך 75 ימים, במהלכם יגיש הבן
32 ב' תביעה מתאימה לבית משפט מוסמך, במסגרתה הוא רשאי יהיה לבקש הארכת עיכוב
33 הביצוע.
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

17. ביום 25.5.20 הגיש הבן ב' "בקשה לביטול פסק דין שניתן בהסכמה", במסגרתה טען, כי ב"כ קיבל את הצעת ביהמ"ש מבלי שהתייעץ עמו וכי מקור הסכמתו בטעות. בהחלטתו מיום 4.6.20 דחה ביהמ"ש את הבקשה הן מהפן המהותי והן מהפן הפרוצדורלי.

18. ביום 29.7.20, הגישו, כאמור, התובעים את תביעתם כנגד ה"ה פ' וכנגד האם והאפוטרופוס הכללי (נתבעים פורמליים) - לבטלות ההסכם. ביום 3.8.20, כאמור, הגישו בקשה להארכת עיכוב הביצוע. בהחלטתו מיום 3.8.20 קבע ביהמ"ש, כי עיכוב הביצוע יישאר בתוקף עד החלטה אחרת וכי הבקשה תועבר לתגובת הצדדים וזאת, מבלי להתייחס בשלב זה לסוגיית הסמכות העניינית של ביהמ"ש לדון בתביעה זו.

19. ביום 12.8.20 ובטרם הוגשה תגובת ה"ה פ' לבקשה לעיכוב ביצוע, הודיעו המבקשים, כי האם, הגב' ח', נפטרה ביום 10.8.20 ועל כן, לטענתם, אין כל משמעות להחלטת ביהמ"ש קמא ולעיכוב הביצוע, שכן לא ניתן לבצע את ההחלטה, כאמור.

20. ביום 12.8.20 הגישו ה"ה פ' את תגובתם, במסגרתה עתרו לסילוק התביעה על הסף בהעדר סמכות עניינית. ביום 20.8.20 הגישו המבקשים את תשובתם, במסגרתה השיבו לטענות בסוגיה זו. החלטתי זו הנה בעניין סמכותו העניינית של ביהמ"ש זה לדון בתביעה וכפועל יוצא מכך, בעניין עיכוב הביצוע.

תמצית טענות הצדדים

21. לטענת המבקשים – רשות מקרקעי ישראל, אשר הינה בעלת הנחלה ו/או בנק לאומי למשכנתאות, אשר לזכותו רשומה המשכנתא על הנחלה, לא צורפו לבקשה נשוא החלטת בימ"ש קמא ולא היו צד להחלטה; בימ"ש קמא מעולם לא אישר את תוקפו של ההסכם, כך גם כל בימ"ש אחר, ולכן הוא אינו תקף; אין ולא הובאה כל ראיה בדבר אישור ההסכם, קיומו, חוקיותו וזכאות המשיבים לזכות כלשהי על פיו; התובעים וכן, האח ע' ז"ל ורעייתו היו בעת החתימה על הסכם ההלוואה פושטי רגל ועל כן, ביהמ"ש אף לא היה מוסמך לאשר את ההסכם; גם אם ניתן לראות בהחלטת ביהמ"ש מיום 11.8.13 משום אישור פסה"ד, אזי מדובר באישור שאינו עומד בדרישות האישור הקבועות בסעי' 5 להסכם; כל שאישר ביהמ"ש קמא הנו לאפוטרופוס לחתום על ההסכם בשם האם; הסכם ההלוואה אינו תקף, אינו חוקי ולחילופין, ניתן לביטול ואינו ניתן לאכיפה; ביהמ"ש כלל לא דן בהסכם; זהו מקרה חריג של אכיפת הסכם מבלי שקוים דיון בטענות כנגד אי קיומו על ידי המבקש לאוכפו; הערעור שהוגש בעבר אינו ביחס לתוקפו של ההסכם, אלא על ההחלטה לאפשר לאפוטרופוס לחתום על ההסכם בשם האם; תיק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 האפוטרופסות אינו המקום לדון בתוקפו של ההסכם; ההסכם אינו תקף, שכן התנאי
- 2 המתלה המוסכם בו לא קיים; ביהמ"ש קמא קבל את בקשת המשיבים להורות
- 3 לאפוטרופוס לחתום על המסמכים הנדרשים, לרבות על מסמכי העברה ללא תמורה, אשר
- 4 חתימה עליהם מהווה לכאורה עבירה פלילית, בשל דיווח שאינו נכון לשלטונות המס על
- 5 העדר תמורה; משמעות ההחלטה בטרם תוכרע תביעתם של התובעים הנה פגיעה בזכויות
- 6 התובעים, באופן העלול להיות בלתי ניתן לתיקון; קביעת ביהמ"ש עלולה להסב לתובעים
- 7 נזק בלתי הפיך, ככל שהדברים קשורים להליך פינוי המתנהל כנגדם בבימ"ש השלום
- 8 בפ"ת, אשר מעוכב בשלב זה; מעמדם של המשיבים כבעלים של הנחלה עלול להשפיע
- 9 באופן מכריע ביותר על גורל זכויות התובע כיורש של הוריו, הזכאי לקבל בירושה חלק
- 10 מהנחלה, בהתאם לצוואת הדדיות משנת 1995 עליהן חתמו הוריו, לפיהן עוגנו זכויותיו
- 11 של התובע בנחלה; על אף שאין המדובר בערעור, בכל הקשור לעיכוב ביצוע הרי שההיגיון
- 12 המשפטי זהה; מאזן הנוחות נוטה בבירור לטובת המבקשים מחד ומאידך, אין דחיפות
- 13 מצד המשיבים - ההסכם נחתם בנובמבר 2011, האפוטרופוס חתם בשם האם רק במרץ
- 14 2015 והפסיקתא הוגשה רק במרץ 2019.
- 15
- 16 22. לטענת המשיבים – מאחר ובסעי' 2 להסכם ההלוואה, הוא מושא התביעה, הוגדר ההסכם
- 17 "כהסכם בין בני משפחה" ומאחר והתביעה הוגשה גם כנגד אמו של ב', המסקנה
- 18 המתחייבת היא, כי הסמכות העניינית נתונה לבית המשפט לענייני משפחה; תכליתה של
- 19 התביעה הנה למשוך זמן בחוסר תום לב גמור; ההחלטה בעניין העברת הזכויות בנחלה
- 20 ניתנה כבר ביום 25.6.19 וביהמ"ש קמא חתם על הפסיקתא כבר ביום 6.4.19; המבקשים
- 21 בתעלולים משפטיים, בחוסר תום לב ובשימוש לרעה בהליכי ביהמ"ש, גורמים נזקים
- 22 כבדים, מתגוררים בבית מגורים ללא היתר כדין, לא משלמים חשבונות ונוהגים כפורעי
- 23 חוק ברישיון; עיכוב ביצוע יכול להינתן במקרה שההחלטה ניתנת לערעור ובמקרה בו
- 24 עותר בעל דין בתביעה עצמאית לביטול פס"ד וזה לא המקרה שלפנינו; לבימ"ש זה אין
- 25 סמכות להורות על עיכוב ביצוע החלטה חלוטה של בימ"ש קמא, אשר הערעור עליה
- 26 נדחה; תובענה שעניינה ביטול החלטה חלוטה, צריכה ויכולה להיות מוגשת רק לאותה
- 27 ערכאה שנתנה את ההחלטה; אין כל חולק, כי הזכויות בנחלה מושא ההסכם, שהוא
- 28 מושא התביעה, הם של האם; יש להפריד את הוראות ההסכם שעניינן ההסכמות של
- 29 הנתבעים עם התובעים ואחיהם מחד, ומאידך את הוראות ההסכם שבין הנתבעים לבין
- 30 הנתבעת הנוספת – היא האם (ובעלה המנוח, שגם חתם על ההסכם), שעניינן העברת
- 31 הזכויות בנחלה מהאם לנתבעים, יחד עם כל החובות הרובצים על הנחלה, תוך הבטחת
- 32 תשלום חודשי לקופת האפוטרופוס; בימ"ש זה הביע דעתו בעניין ההסכם, עוד בהחלטתו
- 33 מיום 19.6.14 ברמ"ש 17673-10-13; ביצעו והוצאתו לפועל של ההסכם בין ההורים,
- 34 חסרת כל משמעות כלפי המבקשים; גם אם צודקים המבקשים בטענותיהם ביחס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

להסכם שלהם עם המשיבים, אין לכך משמעות לגבי ההסכם מול ההורים, מכוחו קיבלו משיבים את הזכויות במקרקעין; המבקשים הודיעו בבימ"ש מחוזי בהליך פש"ר, כי אין להם כל זכויות בנחלה ומשכך, חלה עליהם השתק שיפוטי לטעון לזכויות כאלה וממילא כיצד הם יכולים לטעון, כי העברת הזכויות תפגע בהם; לתובעים עצמם אין כל טענה, כי הם זכאים להיות הבעלים של הנכס; בניגוד לטענת התובעים, התנאי המתלה להסכם התקיים; ההסכם אישור על ידי בימ"ש קמא במספר החלטות; כיצד יכולים התובעים לטעון להפרת הסכם על ידי הנתבעים, שעה שעל פי הוראת סעי' 3.1 להסכם, תנאי לתשלום סכום ההלוואה הנו פינוי בית המגורים על ידי המבקשים לא יאוחר מיום 15.7.11; יש לסלק את התובענה על הסף ולדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע, תוך חיוב התובעים בהוצאות.

23. בתשובתם טענו המבקשים לעניין הסמכות העניינית, כי חוק בתי המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995 אינו מגדיר אחיניית כבת משפחה, וכך גם לא מוגדר הנתבע 2, שהינו נשוי לה; הסמכות העניינית נתונה לבימ"ש זה בשל מקום הנכס וסכום הסכם ההלוואה; הנתבעים עצמם הגישו תביעת פינוי כנגד התובעים בבימ"ש השלום בפ"ת; עתה, לאחר פטירת האם, מדובר באותם צדדים המנהלים הליכים בשתי ערכאות אזרחיות וככל שהנתבעים פנו לבימ"ש שלום, הרי שטענתם בדבר חוסר סמכות – נגועה בחוסר תום לב; עם פטירת האם, פקע צו האפוטרופסות ועל כן, אין לאפוטרופוס כל אפשרות משפטית לחתום על מסמכי העברת הנחלה על שם המשיבים; המשיבים הסכימו להסדר המאפשר את הגשת התביעה לבימ"ש זה; בימ"ש זה קבע, כי ההליך הראוי הינו הגשת תביעה לביטול ההסכם; אין בהסכם ההלוואה הוראה המחייבת את ההורים המנוחים להעביר את הנחלה על שם הנתבעים בשום סיטואציה; ההסכם נוקב בחיובם כספיים אשר אין כל בסיס חוקי להסכים עליהם עם פושטי רגל והוא חייב, כאמור, להיות מאושר על ידי בימ"ש של פשיטת רגל.

דיון והכרעה

24. לאחר עיון בכתבי הטענות המסקנה הינה, כי הסמכות העניינית לדון בתביעה נתונה לבית המשפט לענייני משפחה.

ודוק - הצדדים להסכם ההלוואה שנחתם בשנת 2011 הנם בני משפחת ל' – ההורים ובניהם ע' ז"ל וב', ומנגד בתו של ע' ז"ל ובן זוגה – הם ה"ה פ'.

אין חולק, כי הקשר המשפחתי שבין הנתבעת, הגב' מ.פ., שהנה צד אחד להסכם, לבין סבתה וסבה – הם ה"ה י' וחי' ז"ל, שהנם צד שני להסכם, עונה על ההגדרה של "בן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

משפחה", כפי שקובע סע' 1(2)(ד) לחוק בתי המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995
(להלן: "החוק").

עוד אין חולק, כי גם הקשר המשפחתי שבין האחים ע' ז"ל וב', שהם צד להסכם, לבין
הוריהם, שגם הם צד להסכם, עונה על הגדרה זו (סע' 1(2)(ב) לחוק) ועל כן, יש לראות
בהסכם - "הסכם משפחתי".

ויוזכר, התיק המתנהל בביהמ"ש קמא, במסגרתו ניתנו ההחלטות – הן ביחס לחתימת
האם, באמצעות אפוטרופוס, על ההסכם, והן ביחס לחתימתה על מסמכי העברת הזכויות
בנחלה על שם הנתבעים - נפתח בבקשת האחים ואביהם, עוד בשנת 2011, למנות לאם
אפוטרופוס לגופה ורכושה.

תיק זה התנהל בבימ"ש קמא משך 9 שנים והוגשו במסגרתו מעל 100 בקשות, שעניינן,
בין השאר, בטענות התובע כנגד הנתבעים, בעניין הסכם ההלוואה הנ"ל. ללמדנו, כי
מלכתחילה נוצר קשר בלתי נפרד בין שני ההליכים המשפטיים, ואשר במהלכם התיר
ביהמ"ש לאפוטרופוס לחתום בשם האם על הסכם ההלוואה ובהמשך אף לחתום בשמה
על מסמכי העברת הזכויות.

לטענת התובע בסע' 6 לתביעתו, הובטחה זכותו להישאר בביתו הבנוי על הנחלה, ללא כל
הפרעה על ידי היורשים האחרים, בין היתר באמצעות צוואות הדדיות עליהן חתמו הוריו
עוד בשנת 1995. לטענתו, צוואות אלה לא בוטלו מעולם.

ביום 23.4.12 נפטר אבי המשפחה י' ז"ל וניתן צו קיום ביחס לצוואתו. לטענת התובע
בסע' 9 לתביעתו, על פי צוואת אביו המנוח, ירשה אמו את כל זכויותיו בנחלה, כך שהיא
זכאית, לכאורה, להירשם כחוכרת הבלעדית של כלל הזכויות בנחלה (הגם שפעולה זו
טרם נעשתה).

ואולם, כפי העולה מכתב התביעה, לתובע טענות בקשר לזכותה של האם, כאמור, שכן
לטענתו, פעולותיו של האפוטרופוס, בכל הקשור לסילוקו מהנחלה, מנוגדות לצוואה
ההדדית ובכך יש השפעה על זכויותיה של האם על פי צוואת האב. התובע ציין בתביעתו,
כי בכוונתו לפעול בנפרד בעניין זה, בעתירה לביהמ"ש לענייני משפחה, על מנת להצהיר,
כי בשל כך, האם אינה היורשת של כל זכויות המנוח בנחלה, אלא יורשיו על פי דין.

מנגד, טוענים הנתבעים (בסע' 16 לתגובתם לבקשה לעיכוב ביצוע), כי: "אין כל חולק, כי
הזכויות בנחלה מושא ההסכם שהוא מושא התביעה שבכותרת הם של ח' לי תבדל"א
בלבד".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

ללמדנו, כי קיימת מחלוקת בין הצדדים לעניין היקף זכויותיה של האם בנחלה וכפועל יוצא מכך, זכותה להעברת מלוא הזכויות בנחלה על פי הסכם ההלוואה.

מאחר והאם נפטרה אך לאחרונה, ביום 10.8.20, בטרם הועברו הזכויות בנחלה על שם ה"ה פ', לאור טענותיהם הסותרות של הצדדים ביחס לבעלות על הנחלה, לרבות טענת התובע, כי הוא יורש על פי דין ובשים לב, כי האח ע' ז"ל נפטר זה מכבר, ויתכן כי להכרעה בעניין ירושת המנוחים יכול ותהיה השפעה על מעמדה של הנתבעת כיורשת הנכנסת בנעליו של אביה, נראה, כי מה שהחל כ"הסכם משפחתי" הופך עתה ל"סכסוך ירושה", אשר בהתאם לחוק מצוי בסמכותו של ביהמ"ש לענייני משפחה, כאמור **בסעי' 1(6)(ה) לחוק**.

ודוק - ע"פ סעי' זה, הסמכות נתונה לבית משפט לענייני משפחה ללא קשר לקרבה המשפחתית בין הצדדים, כלשון החוק: **"... יהיו הצדדים אשר יהיו"**.

רוצה לומר - בין הצדדים קיים משולש, אשר לכל צלע שלו קרבה משפחתית לצלע האחר והוא "משולש משפחתי", כאשר בצלע אחת - ההורים, בצלע שניה - התובע ובצלע שלישית - הנתבעת ובין כל זוג צלעות, כאמור, קיים קשר של "בן משפחתי" כהגדרתו בחוק: בין צלע ההורים לצלע נכדתם - היא הנתבעת, ובין צלע ההורים לצלע בנם - הוא התובע וכן, והן של "משולש ירושה", כאשר קיים קשר בין צלע ההורים לצלע התובע ויתכן אף בין צלע הנתבעת לצלע ההורים ולצלע התובע, כמי שנכנסת לנעליו של אביה ז"ל.

לפיכך, כאמור, אין מנוס מלדון במכלול המחלוקות שבין הצדדים כמקשה אחת, בבית המשפט לענייני משפחה - הוא המוסמך לדון בתובענה מכל היבט: קרבה משפחתית וסכסוך ירושה.

כאמור, טענת התובע לזכויות בנחלה כיורש על פי דין, אינה מתיישבת עם טענת הנתבעים בתגובתם, כי "לתובעים עצמם כלל אין טענה כי הם זכאים להיות הבעלים על הנכס" וכי "כיצד הם יכולים לטעון, כי העברת הזכויות בנחלה תפגע בהם???". ברי, כי לא ניתן לדון בתביעת התובע לבטלות הסכם ההלוואה, במנותק מסוגית ניהול עיזבונה של האם המנוחה, אשר רובו ככולו הנו הזכויות בנחלה נשוא הסכם ההלוואה.

תוצאה זו מתיישבת עם הפסיקה ברע"א 6558/99 **נחום חבס ואח' נ' דין חבס**, מיום 30.8.2000 שם קבע ביהמ"ש העליון, כי אמת המידה לקביעת הקשר בין עילת התביעה לבין הסכסוך בתוך המשפחה היא, שהסכסוך המשפחתי תרם תרומה משמעותית לגיבושה של עילת התביעה. עוד נקבע, כי די בכך, שהסכסוך המשפחתי תרם תרומה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 67478-07-20 ל ואח' נ' פ ואח'

תיק חיצוני:

נכבדה וחשובה להיווצרותה של עילת התביעה, כדי שניתן יהיה לראות את עילתה של התובענה בסכסוך בתוך המשפחה.

אין חולק, כי בעניינו, הסכסוך המשפחתי סביב הסכם ההלוואה – הוא הוא עילת התביעה שלפני וככזה, הוא בבחינת תובענה "שעילתה סכסוך בתוך המשפחה", על פי האמור בסעי' 1 (2) לחוק, ואשר הסמכות לדון בה היא לביהמ"ש לענייני משפחה. לכך יש להוסיף את סכסוך הירושה, כמתואר לעיל.

בנסיבות אלה, וכמפורט לעיל, נקבע בזאת, כי הסמכות העניינית לדון בתביעת שלפני נתונה לבית המשפט לענייני משפחה, ובהתאם לסעי' 79 (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 אני מורה על העברת הדיון בתובענה לבית המשפט המוסמך, הוא בית משפט לענייני משפחה במחוז מרכז.

25. עוד אני מורה, כי צו עיכוב הביצוע שנקבע בהליך הערעור בעמ"ש 66102-12-19 ושתוקפו הוארך בהחלטתי מיום 3.8.20, יישאר בתוקף עד למתן החלטה אחרת של בית המשפט המוסמך, אשר ידון בבקשה לעיכוב ביצוע מראשיתה.

26. המבקשים יישאו בהוצאות המשיבים 1-2 בסך 7,500 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום בפועל.

27. נוכח הסכסוך המשפחתי כאמור, יחול צו איסור פרסום על תיק זה, וניתן יהיה לפרסם החלטה זו בהשמטת פרטים מזהים בלבד.

ניתנה היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

ורדה פלאוט, שופטת